

Την Κύπρο θα επισκεφθεί ο υπουργός Τόνι Μπερκ

Ο Ομοσπονδιακός υπουργός Καλών Τεχνών, Τόνι Μπερκ, θα επισκεφθεί την Κύπρο την επόμενη εβδομάδα. Το ταξίδι του κ. Μπερκ θα ξεκινήσει στις 22 Μαΐου. Ο υπουργός θα εκπροσωπήσει την Αυστραλία στην 38η Διεθνή Έκθεση Κύπρου, που θα διεξαχθεί από τις 23 έως τις 27 Μαΐου.

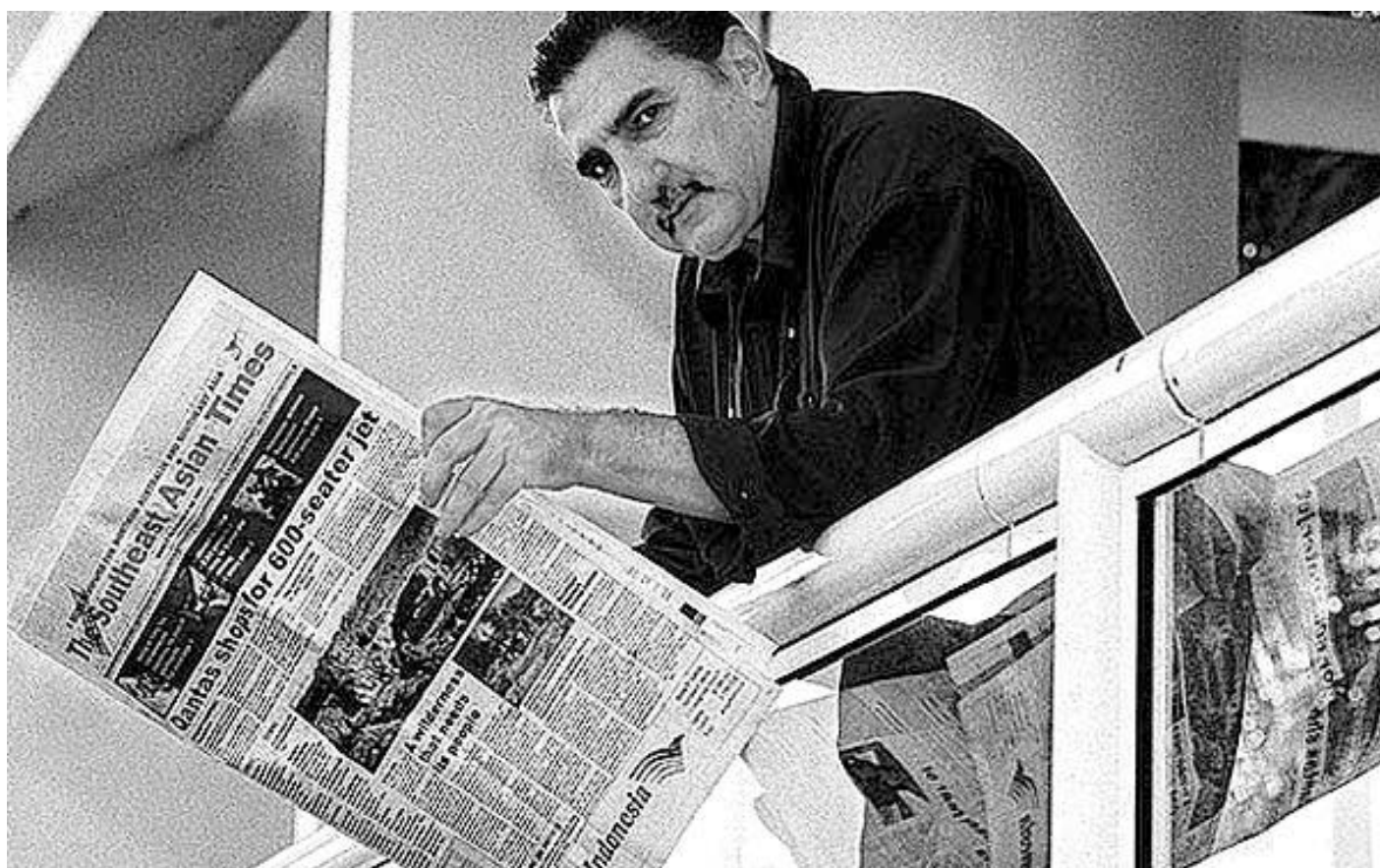
Αυστραλή 106 ετών ζει... στην αμαρτία με 73χρονο!

Το γεγονός ότι έχουν 33 χρόνια διαφορά είναι το λιγότερο περίεργο στη σχέση τους. Η Μάτζορι Χέμερντ, 106 ετών, τα έφτιαξε με τον Γκάβιν Κρόφορντ, ένα σχολιαρόπαιδο που μόλις έκλεισε τα 73!

Οι δυο τους γνωρίστηκαν πριν από δύο χρόνια σε γηροκομείο της περιοχής Κιου στη Μελβούρνη, και έκτοτε είναι ακώριστοι. Τόσο η Χέμερντ όσο και ο Κρόφορντ δεν υπήρξαν ποτέ παντρεμένοι, λένε όμως ότι αξίζει να περιμένουν τόσες δεκαετίες μέχρι να βρουν τον πραγματικό έρωτα. «Μάθαμε και οι δυο μας ότι η ζωή είναι πολύ μικρή για να μην την απολαμβάνουμε» εξήγησε ο Κρόφορντ στην εφημερίδα Daily Telegraph.

Το ζευγάρι πάντως δεν έχει σκοπό να επισμποποιήσει τη σχέση: «Είμαι πολύ ανεύθυνη για γάμο. Μου αρέσει να ζω στην αμαρτία», είπε χαριτολογώντας η Χέμερντ. Η ατίθαση Μάτζορι θα μπορούσε εξάλλου να τα είχε καταφέρει καλύτερα.

Όπως διευκρινίζει η Huffington Post, το Ρεκόρ Guinness για το ζευγάρι με τη μεγαλύτερη διαφορά ηλικίας ανήκει στην Γκέττρουντ Γκραμπ και τον Τζον Τζίνουεϊ. Η Γκραμπ ήταν 18 ετών όταν παντρεύτηκε τον βετεράνο του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου το 1927, όταν εκείνος ήταν 81!!!

Πέθανε ο Ελληνοαυστραλός θρύλος της δημοσιογραφίας Γιάννης Λοΐζου

Εκτενή αφιερώματα καταχωρεί ο αυστραλιανός Τύπος αυτές τις μέρες σε ομογενή δημοσιογράφο που πέθανε πρόσφατα και αποτελεί «θρύλο» για τον δημοσιογραφικό κόσμο της χώρας.

Επαγγελματίας άριστος στο είδος του με υψηλή συνέπεια και υπευθυνότητα, ο Γιάννης Λοΐζου υπηρέτησε τη δημοσιογραφία με μεγάλη ικανότητα και ήθος. Άφησε την τελευταία του πνοή, σε ηλικία 70 ετών μετά από προβλήματα υγείας που τον ταλαιπωρούσαν καιρό.

Η είδηση του θανάτου του σκόρπισε μεγάλη θλίψη σε όλη τη δημοσιογραφική κοινότητα στην οποία η συμβολή και το έργο του υπήρξαν αξιόλογα.

Ο πατέρας του, Βασίλης Λοΐζου ήταν μετανάστης από την Κύπρο και η μητέρα του Αυστραλή από την Τασμανία. Η διπλή αυτή κουλτούρα και εθνικότητα συντέλεσε στη διαμόρφωση μιας προσωπικότητας που έμελλε να αφήσει το στίγμα της στην ιστορία αυτού του τόπου μέσω μιας πολυετούς καριέρας 54 χρόνων στην έντυπη, ραδιοφωνική αλλά και διαδικτυακή δημοσιογραφία.

Στην περίπτωση του Λοΐζου, το διαβατήριό για την ένταξη στον κόσμο της υψηλής δημοσιογραφίας δεν υπήρχε η εκπαίδευση σε μεγάλα πανεπιστήμια αλλά το πάθος του για τη γραφή και την απόδοση της αληθινής ιστορίας, της ιστορίας εκείνης που αφορά τα κοινά και έχει ως στόχο την αφύπνιση και ευαισθητοποίηση του μέσου πολίτη μέσω της αντικειμενικής του ενημέρωσης.

Σπούδασε στη τεχνική σχολή Dandenong, ενώ σε ηλικία μόλις 17 ετών κέρδισε το βραβείο του αυστραλιανού ραδιοπλεοπτικού δικτύου ABC. Ξεκίνησε από το ραδιόφωνο, το οποίο και ήταν η πρώτη του μεγάλη αγάπη που τον μύπησε στη δημοσιογραφία, κάνοντας εκπομπές αρχικά στο ABC radio.

Πηγαίνοντας μετέπειτα στην εφημερίδα The Age στη Μελβούρνη, ξεκίνησε η καριέρα του στον χώρο της έντυπης δημοσιογραφίας. Συνεργάστηκε με μεγάλα ονόματα της δημοσιογραφίας και κατάφερε να αφήσει ανεξίτηλο το στίγμα του απ' όπου και αν πέρασε.

Στο άκουσμα της είδησης του θανάτου του, οι συνάδελφοί του στο Ανόϊ στο Βιετνάμ (όπου επίσης εργάστηκε πολλά χρόνια) κήρυξαν στάση εργασίας προς έκφραση της θλίψης τους για τον χαμό του προσώπου εκείνου που με ζοφερό πάθος αλλά και μεγάλη επαγγελματικότητα σπύριξε τις ενέργειες κατά του πολέμου στο Βιετνάμ.

Μεγάλη ήταν η συνεισφορά του και στην προστασία και διεκδίκηση των δικαιωμάτων των ιθαγενών Αυστραλών, ενώ η κηδεία του στο Darwin έγινε με την παραδοσιακή τους τελετουργία.

Προσπάθησε με τον τρόπο του να καταλύσει τα σύνορα. Το έργο της ζωής του διαμορφώθηκε γύρω από την ιδέα ότι η Αυστραλία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της νοτιανατολικής Ασίας.

Οι αριστερές πεποιθήσεις του και η μαρξιστική του ιδεολογία δεν του στέρνησαν την αντικειμενικότητα, αφού ήταν αγαπητός από τους πολιτικούς όλων των κομμάτων.

Όπως εξομολογούνται συνεργάτες του, ήταν ένας από τους δημοσιογράφους της παλιάς σχολής και ποτέ δε θα έγραφε ένα άρθρο εάν δεν ήταν σίγουρος για την ακρίβεια των στοιχείων που είχε στη διάθεσή του, ύστερα από προσωπική, ενδελεχή έρευνα.

Ωστόσο, εκτός από δημοσιογραφικός θρύλος για τη συνεισφορά του στη δημοσιογραφία, υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα στην ιστορία του αυστραλιανού ποδοσφαίρου.

Το μεγαλύτερο γκολ, ωστόσο, στη ζωή του, ο Γ. Λοΐζου το έβαλε ενάντια στο δημοσιογραφικό κατεστημένο. Χάρη σε εκείνον οι εργαζόμενοι σε δημοσιογραφικές επιχειρήσεις μπόρεσαν να έχουν λόγο στη λειτουργία της εφημερίδας και να αντιμετωπίζονται ισότιμα.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90 κέρδισε το βραβείο «Δημοσιογράφος της χρονιάς της Βόρειας Επικράτειας».

Ασμβίβαστος και μαχητικός ο Γιάννης Λοΐζου κατάφερε να γράψει με τον δικό του τρόπο την ιστορία του στην Αυστραλία και να γίνει ο μυθικός δημοσιογράφος που κάθε επαγγελματία του χώρου θα ζήλευε το έργο και την προσφορά του.

Εξανεμίζονται οι ελπίδες ανεύρεσης του ζεύγους που έπεσε από το κρουαζιερόπλοιο

Λιγοστεύουν οι ελπίδες για την ανεύρεση ενός νεαρού ζευγαριού που έπεσε από κρουαζιερόπλοιο, το οποίο κατευθυνόταν στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας. Η επιχείρηση διάσωσης των σωστικών συνεργείων εκτείνεται σε μήκος 300 χιλιομέτρων βόρεια του Σίδνεϊ, καθώς κάμερες κατέγραψαν την ώρα όταν το ζευγάρι έπεσε στη θάλασσα.

«Είναι ασαφές αλλά στο βίντεο φαίνεται ένα άτομο να πέφτει στη θάλασσα και λίγο αργότερα και ακολουθεί και ένα άλλο», δήλωσε ο αστυνόμος Ντέιβιντ Χάτσινγκς.

«Δεν μπορούμε να καταλάβουμε από το βίντεο

ποιος είναι ποιος». Δήλωσε επίσης, ότι δεν είναι σε θέση να γνωρίζει ακόμα εάν ο 30χρονος Πολ Μπόσινγκτον και η 27χρονη Κρίστεν Σρόντερ, πήδηξαν στη θάλασσα ή έπεσαν. Ωστόσο, οι εξωτερικοί χώροι του κρουαζιερόπλοιο διαθέτουν προστατευτικά κάγκελα ύψους 2,50 μέτρων, κάτι που συνιστά ότι η πτώση του ζευγαριού στη θάλασσα ίσως ήταν εσκεμμένη. Το ζευγάρι εξαφανίστηκε από το κρουαζιερόπλοιο το βράδυ της Τετάρτης και η απουσία τους δεν έγινε αισθητή παρά μόνο όταν το πλοίο έφτασε στο λιμάνι του Σίδνεϊ, οπότε και έγινε καταμέτρηση των επιβατών.

